

Regula honestatis moralis seu tractatus theologicus tripartitus de regula moraliter agendi

In Duos Item Libros Dividitur: In priori potissima fundamenta, & principia moderni Probabilismi intrinseca exactè, & accuratè examinata multipliciter evertuntur, & non esse verè principia, ... In posteriori verò eundem cum modernis Decretis Pontificiis multiplici argumento ... ubi multa de ultimi ...

Camargo, Ignacio de

[S.l.], 1702

Index Controversiarum, Articulorum, Et Paragraphorum Libri Secundi,
Partis Primæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94767)

I N D E X

CONTROVERSIARUM, ARTICULORUM, ET PARAGRAPHORUM

LIBRI SECUNDI, PARTIS PRIMÆ

Regulæ Honestatis Moralis , seu Tractatus Theologici tripartiti
de regula moraliter agendi .

CONTROVERSIA I. Ex Summo-
rum Pontificum Decretis, quibus
multæ morales opiniones ab Ec-
clesia Catholica proscriptæ sunt,
evidens argumentum depromitur
cõtra modernum Probabilismum.
pag. 283.

Articulus I. Probabilitas opinionum mo-
ralium, quam Probabilistæ designât,
tandem rectam, ac tutam agendi
regulam, per præfata Decreta Pon-
tificia confixa generaliter esse vi-
detur. 284.

§.1. Nostrium argumentum. ibid.

§.2. Prima Minoris pars demonstratur.
pag. 285.

§.3. Demonstratur Secunda Minoris
pars. 287.

Articulus II. Urgetur argumentum pro-
positum, nulla Probabilistis evaden-
di via relicta. 288.

§.1. Præcluditur evasio vulgaris. ibid.

§.2. Alia item evasio non minus absur-
da præcluditur. 289.

Articulus III. Refellitur vulgaris argu-
menti nostri retorso. 290.

§.1. Retorso argumenti. ibid.

§.2. Retorsionis equivocatio, & summa
nostra doctrina consensio cum do-
ctrina Ecclesiæ Catholicæ. 291.

§.3. Vis argumenti nostri ineluctabilis
contra modernum Probabilismum
concluditur. 292.

CONTROVERSIA II. Ex Decreto In-
nocentii XI. damnantis benignis-
simam Sententiam quorundam
Probabilistarum de praxi tenuis
probabilitatis, validum item argu-
mentum depromitur contra beni-
gnâ Recetiorum sententiam. 294.

Articulus I. Quo sensu opinio illa absolu-
tè damnata sit juxta modernos Pro-
babilistas. ibid.

§.1. Expositio Decreti Pontificii apud
Recentiores communis. ibid.

§.2. Eiusdem Pontificii Decreti quorun-
dam Recetiorum expositio specialis.
pag. 295.

Articulus II. Improbatur doctrina præ-
cedentis articuli. 298.

§.1. Refellitur communiter illa exposi-
tio Probabilistarum. ibid.

§.2. Expositio specialis duorum Recen-
tiorum refellitur. 299.

Articulus III. Benigna Recetiorum Sē-
rentia per damnationem sententia
benignissima videtur quoque dam-
nata. 301.

§.1. Elicitur sensus legitimus prædicti
Pontificii Decreti, quo damnatur
sententia benignissima de tenui pro-
babilitate. ibid.

§.2. Concluditur ex dictis, benignam
quoque Recetiorum sententiam per
præfatum Decretum Pontificium vir-
tualiter saltem esse damnatam. 303.

Articulus IV. Solvuntur Recetiorum
argumenta. 304.

§.1. Ad argumentum secundi Recetio-
ris propositum ad articulum pri-
mum. ibid.

§.2. Ad aliud argumentum vulgare
eiusdem, & aliorum Recetiorum.
pag. 306.

§.3. Frustra argumentum contra nos
retorquetur. 308.

CONTROVERSIA III. Ex eodem De-
creto Innocentii XI. damnantis
secundum articulum de Judice ju-
dicare potente secundum opinio-
nem

I N D E X.

- ne minus probabilem, validum
argumentum conficitur contra
Probabilissimum Recentiorum. 310.
- Articulus I. Status Controversia ante De-
cretum, & origo opinionis hic dam-
natae, cum quadam reflexione no-
tanda.** ibid.
- §.1. Quid olim de re ista Theologi sen-
serint? ibid.
- §.2. Reflexio. 311.
- Articulus II. Discursu ad homines evi-
denti, ac palmari, convincitur, prae-
dictam opinionem damnatam ex be-
nigna sententia Recentiorum inevi-
tabilem esse sequelam, etiam cum in-
cremento absurditatis.** 313.
- §.1. Praemittitur doctrina Terilli, &
Recentiorum Probabilistarum de in-
sufficienti legis promulgatione, con-
tra quam datur opinio probabilis.
pag. ibid.
- §.2. Demonstratur proposita sequela
cum absurditatis excessu. 314.
- §.3. Evasionis praclusio. 316.
- §.4. Pracluditur evasio altera. 317.
- Articulus III. Ex reliquis principiis Pro-
babilismi eadem sequela convinci-
tur.** 318.
- §.1. Communia fundamenta Probabi-
lismi, maxime vero illud vulgare,
& à priori, quo cuncti utuntur Pro-
babilistae, articulum de Iudice dam-
natum inevitabiliter inferunt. ibid.
- §.2. Refellitur vulgaris Recentiorum
solutio de distinctione opinionis pra-
cticae, vel speculativae probabilis. 320.
- Articulus IV. Rationes speciales, quas
Recentiores proferunt contra opi-
nionem de Iudice damnatam, nullae
sunt in principiis ipsorum, nec mi-
nus urgent benignam sententiam.**
pag. 321.
- §.1. Prima ratio ex Terillo, vel nihil
valet, vel Probabilissimum evertit.
pag. 322.
- §.2. Neque majoris momenti sunt secun-
da, & tertia ratio Terilli. 323.
- §.3. Ratio quarta similiter contra Pro-
babilistas retorquetur. 326.
- §.4. Urgetur efficacius contra Probabi-
listas eadem ratio, cui Terillus insi-
stet, in primis ex doctrina Terilli
ipsum aperte sibi contradicentis. 329.
- §.5. Nec minus urget eadem ratio Re-
centiores illos, qui negant prae-
dictam intellectus indifferentiam ad
assentiendum parti minus probabili.
pag. 331.
- §.6. Retorquetur similiter quinta Te-
rilli ratio. 335.
- §.7. Argumentum denique sextum, quod
ex utroque Jure Terillus elicit,
ejusdem est rationis cum praecedenti-
bus. 336.
- §.8. Pracluditur inanis evasio. 338.
- Articulus V. Rejecta demum solutione
vulgari, qua frequentius utuntur
Probabilistae, concluditur assumptum
controversiae, & falsitas sententiae
benigna.** 340.
- §.1. Vulgaris Recentiorum solutio, siue
ratio disparitatis, nullius plane robo-
ris, sed nimis potius absurda est. ibi.
- §.2. Pracluditur evasio longe absurdis-
sima. 342.
- §.2. Innuitur tandem quaedam nostri
argumenti, siue instantiae, siue retor-
sio, per opportunam offerens occasio-
nem firmandi ulterius totam hujus
controversiae doctrinam, & modernum
Probabilissimum multipliciter redar-
guendi. 344.
- Articulus VI. Praemissa compendiarie no-
titia, & nostro de recenti libro judi-
cio, ipsius argumenta, & instantiae
contra praecedens argumentum no-
strum proponuntur, ac refutantur.
Praambula notitia ad praesentem
articulum.** 346.
- §.1. Judicium de libro praefato cum com-
pendiarie ejusdem notitia. ibid.
- §.2. Acerbitas styli nimis intemperans.
pag. 348.
- §.3. Reflexio ad Libri Auctorem, nec-
non ad Censores ejusdem. 351.
- §.4. Praedicti Authoris instantiae, & ob-
jectiones. 353.
- §.5. Ad productas instantias. 354.
- CONTROVERSIA IV. Utrum in con-
ficiendis, ministrandisve Sacra-
mentis, in adhibendis corporum,
medicinis, in bellis inferendis, &
in aliis materiis consimilibus, ead-
em, an diversâ, agendi regulâ
uten-**

utendum sit? Ubi moderni Probabilissimi falsitas multipliciter de-
nuo convincitur. 357.

Articulus I. Pro resolutione questionis
nonnulla prenotantur, & exponun-
tur. 358.

§.1. Unde, ut à fundamento, & à prima
radice, oriatur obligatio universa-
lis fugiendi actionem moraliter ma-
lam? Ubi quid malitia formalis? ibid.

§.2. Regula honestatis moralis, à qua
tāquam à primo, & universali prin-
cipio descendit obligatio fugiendi
actionem moraliter malam, est lex
aterna, seu voluntas Dei aliquid
præcipiens, aut prohibens: ubi refel-
litur de re ista singularis opinio P-
Vazquez. 361.

§.3. Demonstratur ulterius falsitas opi-
nionis prædictæ, & expositio proprio
legis naturalis conceptu, præceden-
tis paragraphi promovetur assump-
tum. 364.

§.4. Nova tandem, ac penitus convin-
centi ratione, demonstrata communi
Theologorum sententia, perficitur
assumptum. 367.

§.5. Concluditur ex dictis, ut sacra pa-
gina apprimè cōsentaneum strictam,
& generalem obligationem vitandi
semper malum omne morale, oriri
ut ex principio, primoque fundamen-
to, ex voluntate, seu lege Dei ater-
na summè à nobis amanda, atque
pro viribus semper querenda, ut no-
stras illi conformemus actiones. 369.

§.6. Ipso rationis lumine naturali ea-
dem veritas nota est. 371.

Articulus II. Resolvitur ex dictis qua-
estio instituta sub quadam generali
ratione. 372.

§.1. Corollarium deductum immediatè
ex proximè statuta doctrina, ad præ-
fatam questionis resolutionem im-
mediatè quoque deducens. ibid.

§.2. Comprobatur ex D. Thoma. 373.

§.3. Alterum Corollarium pro questio-
nis ejusdè generali resolutione. 374.

Articulus III. Eadem potissima questio
clarius, ac distinctius resolvitur.
pag. 376.

§.1. Prælibatur non nihil de voluntate

Dei generali, qua creaturas omnes
mouet, & ordinat in proprium finem
suum, secundum propriam consue-
tude naturam. ibid.

§.2. Qualiter eadem voluntas Divina
regulet nostras morales actiones?
pag. 378.

§.3. Præcedentis doctrinæ luculentior
expressio. 379.

§.4. Appendicula de objectis non præcep-
tis, quomodo in finem ultimum sint
referenda? 381.

§.5. Ergo regula agendi formaliter, &
quoad substantiam, eadem semper
est: hæud tamen ideo ubique usur-
panda similiter sine ullo prorsus di-
scrimine, aut sine respectu ad mate-
riam, ac speciales alias operis cir-
cunstancias: ubi mirabili Augustini
doctrina, tota, quam nos tradidimus,
comprobatur. 382.

§.6. Illustrata doctrina præcedentis pa-
ragraphi, perficitur ipsius assump-
tum. 385.

Articulus IV. Concluditur ex hætenus
dictis decisio controversiæ propositæ
sub terminis particularibus, quibus
à nobis est instituta. 387.

§.1. In conficiendis igitur Sacramentis
Ecclesiæ, in adhibendis corporum me-
dicinis, in bellis, ac in aliis materiis
consimilibus, non alia, sed eadem
formaliter, & quoad substantiam
agendi regula utendum est. ibid.

§.2. Obvius scrupulus amoveitur. 389.

§.3. Et si sit eadem agendi regula in ma-
teria Sacramentorum, ac in alia qua-
vis materia, ejusdem tamen regulæ
rectitudo, & conformitas cum pri-
ma regula, non pari diligentia, ac
studio, sed majori, ac vigilantiori
in hac materia querenda est, quàm
in pluribus aliis per se loquendo.
pag. 392.

Articulus V. Quanta esse debeat certitu-
do judicii de valore Sacramentorum,
ut honestè quis agat in illis confi-
ciendis, aut conferendis? 394.

§.1. Sæpius, immò plerumque, licitum
est uti iudicio non absolutè certo, sed
purè, verè tamen probabili, hoc est
in sensu veræ sententiæ. 395.

§§ §.2.

I N D E X.

- §.2. Eniti tamen quàm maximè debemus ad veram certitudinem memorati iudicii, quantum humano modo fieri possit, & quidem propensiori conamine in hac, quàm in aliis materiis. 397.
- §.3. Exactæ diligentiae mensura paulò adhuc distinctius insinuat. 399.
- §.4. Non nihil adhuc extenditur assertio. 401.
- §.5. Difficilior assertio. 403.
- §.6. Objectioni occurritur, & rationibus etiam non incongruis comprobatur proxima assertio. 405.
- §.7. Modica parænesis, valdè tamen notanda, pro morum doctrina tradenda. pag. 407.
- §.8. Posterior pars sequela objectionis opposita propulsatur. 409.
- §.9. Diligentiam potissimum adhibendam qualiter doceamur à Deo? pag. 410.
- §.10. Specialem hanc diligentiam, cui Sacramentorum ministris peculiari-ter est insistendum, non tam onus, quàm oneris levamen, & esse, & cense-ri debere. 413.
- §.11. Mensurâ orationis exactè definire supra nostram prudentiam est: ipsa tamen oratio, quantum satis sit, docet, ut veram tribuat securitatem; non tamen vacuum vero timore, sed in eodem prorsus fundatam. 415.
- §.12. Certitudo, & securitas in agendo, quam Probabilissimus spondet, omni- nò fallax est, & inanis, per omnia- que contraria doctrinæ Dei, indeque supra modum moribus noxia. 417.
- §.13. Compendiaria complexio doctrinae datae per totam controversiam. 420.
- Articulus VI. Doctrinæ tradita nostra, & vera sententia, non modò nulla ex parte repugnat, quin immò ex illa validè comprobatur. 423.
- §.1. Regula agendi juxta nostra princi- pia breviter, ac dilucidè exposita. pag. ibid.
- §.2. Num vera probabilitas stare possit cum falsitate? 425.
- §.3. Nostra sententiae veritas, & con- stantia. 427.
- §.4. Concluditur inanitas retorsionis,

- quam in sententiam nostram Recen- tiores intendunt. 428.
- §.5. Lapidarii argumētum fallax. 430.
- §.6. Moderni quidam Antiprobabilistæ, ex moderno, què fugiunt, Probabilis- mo eundem penè errorem traxere. pag. 431.
- §.7. Quadam, sive solutio, sive objectio, refellitur. 433.
- §.8. Ad Aristotelem importunè produ- ctum: ubi tantillum de Nostro Pa- tre Elizalde. 435.
- §.9. Assumptio in argumento Lapidarii est etiam adeò evidenter falsa, ut vel ipse, si rem seriò advertat, non possit de falsitate ipsius dubitare. pag. 438.
- Articulus VII. Mens Theologorum circa certitudinem ultimi conscientiae di- ctaminis de absoluta honestate ob- jecti: Ubi, multis deprehensis nimium absurdis Lapidarii hallucinationi- bus, ab istius questionis resolutione, doctrina nostra independens osten- ditur. 441.
- §.1. Quid de hac certitudine Theologi generaliter sentiant? 442.
- §.2. De D. Thoma mente insignis La- pidarii hallucinatio. 444.
- §.3. De Bellarmino peculiaris correptio Lapidarii. 447.
- §.4. Evidentia moralis, & imperfecta, optimè cadit, sicut & certitudo, in iudicium purè probabile. 448.
- §.5. Verborum V.C. Bellarmini Lapi- darii mirabilis interpretatio. 450.
- §.6. Quidquid in illa tandem re dicere libeat, doctrinæ nostræ nihil potest obstare. 451.
- Articulus VIII. Quid demùm statuendum de absoluta, ac perfectâ certitudine ultimi conscientiae dictaminis circa absolutam honestatem objecti in ad- ministratione Sacramentorum? 452.
- §.1. Nec hic, nec alibi, per se loquendo, necessaria illa est: immò communi sensui Theologorum, & quod est ma- jus, Scripturæ Sacrae, repugnare aper- tè videtur. pag. ibid.
- §.2. Idem Tridentino repugnat. 454.
- §.3. Alia item ratione efficacissima re- fellitur opinio Recentiorum, firma- tur-

INDEX.

- turque communis Theologorum sententia. 456.
- §.4. Refellitur Terilli solutio, & roboratur amplius vera sententia. 457.
- §.5. Suadetur insuper vera sententia ad Recentiores Antiprobabilistas. 460.
- §.6. Præcluditur evasio, & firmatur ulterius vera sententia. 462.
- §.7. Idem contra eosdem Recentiores ex doctrina pagine sacre validum argumentum conficitur. 464.
- §.8. Frustrà à docentibus argumentum retorquent. 465.
- §.9. Urgentur denique, & convincuntur Neoterici Antiprobabilistæ. 467.
- §.10. Ergo nihil obstât difficultate supra insinuata de tutiori parte tenenda, vera, ac communis sententia Theologorum, pro pluribus saltem actionibus, ab omnibus recipi debet. pag. 470.
- §.11. Tenenda est generaliter, & absolute eadem communis sententia, saltem moraliter, ac per se loquendo. pag. 471.
- §.12. Argumentum acuti Probabilistæ, & emergens ex eo difficultas contra rationes proxime allatas. 473.
- §.13. Expeditur proposita difficultas. pag. 475.
- §.14. Ratio quasi à priori, cur agere ex dictamine non absolute certo, cum humana prudentia rectè cohæreat. pag. 477.
- §.15. Concluditur communis sententia veritas. 478.
- §.16. Neque Probabilistæ, adhuc admisso inani reflexionum suarum artificio, à communi sententia jure recedunt. 480.
- §.17. Pro sententia communis stabilitæ praxi nonnulla sunt animadvertenda. pag. 481.
- §.18. Corollarium pro bellis observatione dignum. 483.
- §.19. Qualis tandem, & unde, querenda nobis sit conscientia, nostra pax, & securitas? 485.
- §.20. Ergo cavendum omnibus est à Jansenismo, & Probabilismo, & media via omnino tenenda. 488.
- Conclusio. 490.

